

AVDELNING 3

RÖRELSEASPEKTEN I FYSISKA OCH EMOTIONALA VÄRLDARNA

HUSHÅLLNINGENS LAG

3.1 Inledande

¹Först skall framhållas att den rörelse som här studeras beror av materiens egen inneboende energi. Det är en rörelse, som särskilt kännetecknar solsystemregeringens tredje departement, och en förmåga, som materien förvärvade i förra solsystemet. Vart och ett av de tre solsystemiska departementen manifesterar en bestämd egenskap, som förhärskar över de andra egenskaperna. Varje departement äger visserligen alla tre, likväl framvisar någon av dem så starkt att det närmast uppfattas vara denna. På motsvarande sätt (LA: men i ofantligt mycket mindre skala) kan en inkarnerande monad vara bärare av ett slags vibrationer, som huvudsakligen präglar denna monad, samtidigt som den också uttrycker andra slags vibrationer, som då är underordnade huvudfrekvensen.

²LA: Det är för förståelsen av det här sagda väsentligt inse att vart och ett av dessa departement är ett kollektivväsen av monader tillhöriga kosmiska gudomsriken och att varje sådant kollektivväsen har en monad såsom dominant. AABs beteckning "logos" på dessa avser både kollektivet och dominanten. L2 4.7.4

³Det finns hos vart och ett av solsystemregeringens tre departement ett mål, en funktion och ett verksamhetsätt.

⁴*Tredje departementet* ("Brahmā", LA: värld 35) kännetecknas av aktiv intelligens, HTL: som formar materien. HTL gör vidare kommentaren "Materieprocessen: gör kosmisk-fysisk materia av kosmisk-astral". Dess verksamhetsätt är rotationsrörelse, som först sätter solsystemets materia i rörelse inom den begränsande sfären och sedan differentierar den till de sju solsystemiska atomvärldarnas (43–49) materia. Processen fortsätts i var och en av de sju världarna, så att dess materia först visar sig såsom en totalitet och sedan såsom en sjufaldig differentiering (LA: först enbart atomslaget och sedan atomslaget tillsammans med de av detta bildade sex molekylarlagen). Denna materiens differentiering åstadkoms av rotationsrörelsen och styres av hushållningens lag, en kosmisk lag. Denna lag kan sägas vara tredje solsystemiska departementets styrande faktor. DVS 2.8.12, 2.9.4f

⁵Tredje departementets mål är den fullkomliga föreningen av medvetenhet och materia. Funktionen är att så handha materien att den duger till medvetenhetens krav och behov. Verksamhetsättet är rotationsrörelsen, som genom att öka materiens aktivitet gör den mer anpassbar.

⁶Alla dessa tre faktorer styres av hushållningens lag, som är lagen om anpassning i tid och rum eller minsta motståndets lag. Minsta motståndet är det som sökes och följes inom tillvarons materieaspekt. Tredje departementet yttrar också vilja, eftersom det har ett mål, och enhet, eftersom i detta solsystem enheten är minsta motståndets väg. Men främst kännetecknas tredje departementet av verksamhet och intelligens inriktade på anpassbarhet.

⁷*Andra departementet* ("Vishnu") kännetecknas av enhet, kärlek-visdom, som söker förening med intelligensen. Dess rörelse är spiral-cyklisk. Det lägger denna till atomernas rotationsrörelse. Denna sammansatta, periodiska rörelse runt en central brännpunkt i en stigande spiral möjliggör atomernas och molekylernas sammansättning till former. DVS 2.9.4f Genom dessa former kan sedan medvetenhet utvecklas i solsystemvärldarna 45–49. I den utvecklade medvetenheten finns en tendens att söka sig till den källa, varifrån den medvetenhetsväckande rörelsen utgått (LA: i värld 32, nerdimensionerad i värld 46). HTLs kommentar: "Evolutionsprocessen: allt mer förfinade former för allt högre medvetande."

⁸Dessa former är alla klotsystem inom solsystemet. De är i sina sju viktigare differentier-

ingar de sju mindre (LA: för närvarande aktiva) 49-kloten.

⁹I involutionen härskar tredje departementet. I evolutionen gör sig andra departementet gällande med början, vad gäller vårt 49-klot, i andra sjuklotet. I tredje sjuklotets mitt (LA: dess fjärde eon) intensifierades dess verksamhet. Motsvarigheterna till detta i vår nuvarande klotperiod är andra och tredje rotraserna.

¹⁰Andra departementet verkar under den kosmiska attraktionslagen. Hushållningens lag har repulsionslagen som en underordnad lag, en lag som nått en markant utveckling. Attraktionslagen och hushållningens lag är därför grunden till den eviga repulsion som pågår, när (anden =) den aktiva medvetenheten alltid söker frigöra sig från formen (HTL: från en gammal form och söka sig en ny). Materieaspekten går alltid minsta motståndets väg och avvisar varje tendens till gruppbildning, medan den aktiva medvetenheten, styrd av attraktionslagen, alltid söker skilja sig från ett mindre ändamålsenligt materiehölje genom att draga till sig ett mer ändamålsenligt, överge en illusion till förmån för en annan med något större innehåll av verklighet. LA: Redskapet i detta arbete är urskillningsförmågan. DVS 2.41.5

¹¹Monaden i sitt hölje erfar med tiden den pådrivande dragningskraft som utgår från dess (eget jag =) högre kollektivväsen. LA: Monaden såsom förstajag börjar förnimma attraktionen från dess blivande andrajagskollektivitet. Sedan monaden blivit självmedveten och gruppmedveten i sin andratriad, blir dess tre slag av medvetenhet i denna med tiden alltför begränsande, och då förnimmer monaden attraktionen från den blivande tredjejagskollektiviteten och bereder sig att övergå till tredjetriaden (av AAB felaktigt kallad "monaden").

¹²Andra departementets mål är medvetenhet, vilket mål uppnås i samarbete med tredje departementet. Dess funktion är byggandet av former att vara redskap för monadernas samlande av erfarenhet. Verksamhetssättet är spiraliskt och cykliskt: klotet genomgår ordnade cykler för bestämt ändamål.

¹³Dessa tre faktorer styres av attraktionslagen, lagen för aktion och reaktion. Attraktion sker mellan solen och de sju 49-kloten, mellan solsystemets sju roterande atomvärldar och mellan allting i alla formers (höljens, klots) materia.

¹⁴Första departementet ("Shiva", "Mahādeva", LA: värld 29) är kosmiska viljans departement. Dess verksamhetssätt är solsystemets framdrivande i rummet. HTLs kommentar: "Expansionsprocessen: genom vibrationer allt högre, starkare, finare vibrationer." I innevarande större cykel är det inte möjligt för människan att förstå viljan sådan den verkligen är.

¹⁵Att solsystemregeringens första departement manifesterar sig i solsystemet endast i samband med andra och tredje departementen är ett djupt mysterium, som inte fullt förstås ens av 44-jag. Ofattbart för oss är också hur första departementet inför inflytanden från andra solsystem i vårt eget. I nästa större cykel (HTL: nästa solsystem) kan inflytandena från Karlavagnen och Sirius bättre förstås. I innevarande solsystem är vi mer upptagna med inflytandet från Plejaderna via Solen och via Venus. MV 10.7.8

¹⁶Genom detta departements åtgärd inkarnerade planetregeringarnas medlemmar (LA: icke i organismer utan i eterhöljen enbart). I vårt nuvarande solsystem sker medvetenhetsevolutionen genom samverkan mellan andra och tredje departementen. Bakom dessa två står första departementet, som företräder viljeaspekten och som använder höljena, men inga individuella sådana utan de parallella människo- och devaevolutionernas kollektivväsen (LA: endast de högre, själv- och gruppmedvetna) såsom höljen. Första departementet företräder därmed de sju parallellevolutionernas "vilja att leva". Liksom vårt solväsen (solhärskaren och hans regering) manifesterar sig genom tre höljen – solsystem – varav det nuvarande är det andra i ordningen, så manifesterar sig människan genom tre slags höljen – de båda fysiska, det emotionala och det mentala. Liksom solväsendet (LA: men inte solhärskaren) nu är centrat i det kosmiska emotionala (36–42), så är genomsnittsmänniskan för närvarande centrad i det emotionala. (LA: Monaden är centrad i förstatriadens emotionalatom.) I emotionaleonen styres människorna av sina emotioner: begär, känslor och fantasier. Likväl är det viljeaspekten, som styr manifesta-

tionen, ty andrajaget råder över förstajaget och visar sig såsom viljan till enhet.

¹⁷En nyckel till förståelsen av detta finns i förstajagets samband med andrajaget, vilket förvisso företräder medvetenhetsaspekten och enheten men likväl i förhållande till manifestationen i förstajagets världar (47:4–49:7) företräder viljeaspekten. Genom att analogivis sluta från dessa mänskliga och övermänskliga förhållanden till solsystemiska och kosmiska kan människan vinna någon klarhet om de senare.

¹⁸Första departementet styres av syntesens lag, den kosmiska lag som härskar över tendensen till förening. I detta fall avser den dock inte viljans förening med materien, utan föreningen av de sju till tre och av de tre till ett. Dessa tre tal står främst för kvaliteteter, principer, och inte så mycket för materia, även om materien, ledd av medvetenheten, lyder. Syntesens lag har ett omedelbart samband med sjusolsystemregeringen och är den lag som anger hur denna regering styr vår solsystemregering. Den syntes, som i detta fall avses, är monadernas i solsystemet medvetna återvändande till sin kosmiska syntespunkt, sin källa i sjusolsystemregeringen. L3 17.2.6

¹⁹Första departementets *mål* är föreningen av de monader som genom manifestationen och erfarenhet i materien förvärvar medvetenhet. Dess *funktion* är att med vilja hålla dem kvar i manifestation för den avsedda tiden och senare låta dem åter förenas med sin kosmiska källa. Därav nödvändigheten av att minnas att i grund och botten styr första departementet tredjejagen och motsvarande monader i solsystemet, andra departementet andrajagen och motsvarande och tredje departementet förstajagen och motsvarande, däribland icke självmedvetna monader i förstatriader (djur-, växt- och mineralmonader). (LA: med ”motsvarande” menas devamonader, som ju inte utvecklas genom triader.) Första departementet kallas ”förstöraren”, när dess syntesarbete ses nedifrån: monadernas solsystemiska (43–49) höljen upplöses, när de övergår till kosmiska riken. Också är det första departementet, som åstadkommer pralaya eller monadkollektivets överflyttning från lägre till högre värld. Analogin i människans världar framgår av att monaden i samband med övergången till andratriadens 46-atom och femte naturriket upplöser alla sina lägre höljen, även kausalhöljet (47–49). Första departementets *verksamhetssätt* är den vilja som ligger bakom evolutionen och expansionen. Det är denna som driver evolutionsmonaderna framåt, uppåt genom materiehöljen av allt högre slag, så att de slutligen kan lämna alla solsystemiska höljen. De resultat som därunder erhålles är dels monadernas förvärv av egenskaper och förmågor, dels materiens egen ökade vibrationsförmåga och magnetism.

²⁰I termer av energi kan sägas att tredje departementet manifesterar sig i förstatriadens energi, andra departementet i andratriadens och första departementet i tredjetriadens energi. Detta har tidigare behandlats i avdelning 1.

²¹Hela kosmos är ett ofantligt klot, som sakta roterar och i denna rotation för med sig alla solsystem. Denna kosmiska rotationsrörelse skall dock inte behandlas här utan endast klotens inom solsystemet rotation. Det handlar därvid om den rotationsrörelse som materiens inneboende energi åstadkommer, inte om den spiral-cykliska rörelse som blir resultatet av materiens och medvetenhetens samverkan.

3.2 Rotationsrörelsens verkningar

¹Varje klot inom solsystemet roterar. Denna rotation åstadkommer vissa verkningar, nämligen separation, drivkraft, friktion och absorption. Dessa skall nu beskrivas mer ingående.

²Genom *separationen* sker en differentiering, så att solsystemets klot bildas och inom detta dels de solsystemiska atomvärldarnas (43–49) sju klot, dels de sju strålarnas (departementens) klot. Dessa två uppsättningar klot utgör solsystemets totalitet och gör det klotformigt.

³Atomvärldarnas och strålarnas klot roterar vinkelrätt mot varandra. Genom denna växelverkan möjliggöres de fyra högsta skördelagväktarnas arbete.

⁴Varje solsystemets atomvärld rymmer likaledes sju klot, atomslagets och de sex mole-

kyllarslagens klot, i analogi med solsystemets större klot. Också atomerna har klotform, och molekylarmaterien uppvisar liknande motsvarigheter. DVS 2.10.1-3, 2.57.1

⁵Den genom rotationen erhållna *drivkraften* alstrar repulsion. Repulsionens lag är en lag underordnad hushållningens större lag, som styr materien. Repulsion är grunden till den separation som hindrar klotets eller atomens kontakt med varje annat klot eller annan atom, håller planeterna i deras givna banor, och likaså hindrar atom- och molekylarvärldarna att förlora sin materiella identitet. Häri ligger grunden till den ständiga strid mellan lägre och högre slags materia som kännetecknar manifestationen, varvid det högre verkar enligt attraktionslagen och det lägre styres av repulsionslagen. Denna kamp pågår under eoner, varunder det lägres motstånd mot det högre blir allt svagare tack vare attraktionslagens verkan, som till sist övervinner repulsionen. Det är en förstörelse av formen, inte av själva materien, ty denna är oförstörbar. F 7.12

⁶*Friktionen* ger upphov till klotets vitalitet, sammanhållning, funktionsförmåga och värme. Den medför även klotets slutliga förbränning eller upplösning, som inträder när dess inneboende och utstrålade energier nått ett bestämt stadium i sin utveckling. Denna slutliga obskuration och pralaya åstadkoms dock genom materieenergis samverkan med medvetenhets- och viljeenergierna.

⁷*Absorptionen* sker genom den fördjupning som finns i alla roterande klot och som på Jorden motsvaras av nordpolen. Denna fördjupning åstadkoms av strålning, som är motsatt klotets rotation och tränger in i klotet vid dess ena pol och når dess mittpunkt. Därifrån tenderar strålningen att öka den inneboende energin och drivkraften och tillföra klotet bestämd kvalitet härrörande från strålningens källa. Denna absorption av utifrån kommande strålning är grunden till klotets beroende av ett annat och har sin motsvarighet i en stråles (departementsenergis) cykliska genomgång av en atomvärlds klot. Motsvarande förhållanden råder också i alla slags klot: solsystemet, planeterna, monadernas höljen och atomerna. Genom fysiska atomens fördjupning flödar den vitaliserande kraften utifrån. Varje atom är både positiv och negativ: den är mottagande eller negativ vad avser den inflödande kraften och givande eller positiv vad avser dess egen utstrålning och påverkan på omgivningen.

⁸Motsvarande kan sägas om hela solsystemet i dess förhållande till sin kosmiska omgivning. Kraft flödar in i solsystemet från tre källor genom tre kanaler: solen Sirius, Plejaderna och Karlavagnen. Dessa tre källor utstrålar envar sitt eget slags energi. Plejadernas strålningsenergi är den negativa motsvarigheten till solsystemiska tredje departementets energi.

⁹Separationen kan också kallas den repellerande, drivkraften den inre, friktionen den omgivningen påverkande och absorptionen den mottagande eller attraherande effekten.

3.3 Rotationsrörelsens egenskaper

¹Varje roterande materieklot kännetecknas av de tre egenskaperna tröghet, rörlighet och rytm.

²*Tröghet* utmärker varje klot i manifestationens begynnelse, antingen det handlar om solsystemets, sjuklotets, höljets eller atomens begynnelse. Detta gäller alltså alla former inom solsystemet.

³Det är viktigt att klart förstå att de tre nämnda egenskaperna är materiens och inte medvetenhetens egenskaper. Tröghet är resultat av brist på aktivitet och materieenergiernas relativa grad av stillhet. Under obskuration eller pralaya är dessa energier visserligen latent och saknar den stimulans som kommer av atomernas och molekylernas sammansättning till former och till följd därav även formernas inbördes växelverkan. Där det finns form och repulsionens och attraktionens lagar är i kraft och därför strålning möjliggjorts, där finns också stimulans, utgående verkan och en gradvis skeende acceleration, vilken med tiden, inifrån kloten eller atomerna själva, genom rotationsrörelsen alstrar nästa egenskap: rörlighet.

⁴*Rörlighet*. Materiens inneboende energi åstadkommer rotationsrörelse. Med tiden alstrar denna rörelse strålning. Materiens strålning, resultat av dess tvåfaldiga energi, övar med nöd-

vändighet en verkan på andra atomer eller klot i omgivningen (antingen denna är kosmos, solsystemet eller ett mänskligt hölje), och denna växelverkan orsakar repulsion eller attraktion allt enligt atomens eller klotets polaritet. Med tiden leder detta till formens sammanhållning. Klot, höljen, aggregat av atomer och molekyler uppstår och består i längre eller kortare cykler, tills den tredje egenskapen – rytmen – bestämt gör sig gällande.

⁵Rytmen visar att formen har nått en fullkomlig balans eller jämvikt. Denna alstrar då vissa bestämda effekter, vilka för människans begränsade tänkande kan förefalla motsägelsefulla: formupplösning, frigörelse av det väsen som formen begränsat, åtskillnad mellan lägre och högre materia, cykelns slut, obskurationens inträde och manifestationens slut, (väsendets =) monadens återgång till högre värld och den differentierade materiens upplösning i högre materia, tidens och rummets upphörande i lägre världar, de tre grundrörelsernas förening och syntes.

⁶När rytm- eller jämviktspunkten nåtts i en form eller ett hölje, frigöres den inneboende evolutionsmonaden, lämnar den omgivning som tjänat den att vinna erfarenhet, och kan övergå till högre värld. Formen eller höljet upplöses då automatiskt.

3.4 Rotationsrörelsen och symbolismen

¹Varje roterande materieklot kan beskrivas med samma allmänna symboler som används för beskrivning av evolutionen.

²1. *Blotta cirkeln* står för ett klot av odifferentierad materia, ett solsystem, ett 49-klot av kosmisk etermateria (43–46) eller ett mänskligt eterhölje (49:1-4) i första tiden av manifestation. Motsvarande gäller cellen och atomen.

³2. *Cirkeln med punkten i mitten*. Denna betyder alstring av energi i materien, klotets första rörelse, driven av den inneboende energin, in i ett annat klots inflytelsesfär. Detta åstadkommer den första utstrålningen, första attraktionen och repulsionen, och leder därmed till nästa stadium:

⁴3. *Tudelade cirkeln*. Denna anger att den aktiva rotationen börjat, varigenom den positiva punkten i mitten sträckt ut sitt inflytande till klotets periferi. Därunder får klotet kontakt med andra i dess omgivning, mottar strålning från dem. Vid ena polen bildas den fördjupning som markerar inflödet av kraft.

⁵Denna redogörelse för symbolers uttydning avser endast materieaspekten, kloten och höljejena i och för sig själva såsom materieförmer, inte medvetenhetsaspekten eller de i höljejena inneboende evolutionsmonaderna. Vad gäller rörelseaspekten avses endast materiens (höljernas) egen inneboende energi, inte de inneboende evolutionsmonadernas aktiva energi (vilja). LA: Tudelningen anger också sekundärmateria, elementalmateria, höljet betraktat i och för sig självt såsom elemental.

⁶4. LA: *Fyrdelade cirkeln* anger målet för materiens utveckling: att bli kvartärmateria, evolutionsmateria med möjlighet till självmedvetenhet. I människans höljen är det endast kausalhöljets fyrdelade centrum, som nått detta mål, ty det består av självmedvetna devamonader. Det är tillvarons mening att all materia skall genomgå dessa fyra stadier: 1) primärmateria (involveringsmateria, rotationsmateria utan möjlighet till medvetenhet och utan förmåga att bilda former, aggregat, höljen), 2) sekundärmateria (involutionsmateria, elementalmateria med endast passiv medvetenhet), 3) tertiärmateria (evolutionsmateria med självaktiv medvetenhet men utan självmedvetenhet, såsom triadatomer och -molekyler), 4) kvartärmateria (evolutionsmonader). DVS 2.41.3; L2 2.11.2-6

⁷5. LA: *Hakkorset* anger att klotet eller höljet är en fulländad materiell organisation, som nått sin fulla energiutveckling, så att inneboende evolutionsmonaderna eller kollektivväsendet kan övergå till högre värld eller rike.

3.5 Rörelsen och centren

¹Om höljescentren har skrivits mycket som väckt de okunnigas nyfikenhet och frestat många att fuska i sådant som inte angår dem. Här skall inte ges någon sådan information, som möjliggör för någon att vitalisera och aktivera dessa centra. Detta är menat såsom en varning. Katastrof väntar den som väcker dessa centra med icke lagenliga metoder och experimenterar med dem utan att äga den erforderliga kunskapen. Allvarliga fysiska och psykiska skador eller död kan drabba honom. I stället skall människan leva ett altruistiskt liv av tjänande och ägna sig åt en disciplin, varmed hon förfinar, renar, förvandlar och får kontroll över sina höljen. Hon skall utveckla sin medvetenhet, utrusta sitt mentelhölje, bygga kausalhöljet med goda gärningar och goda tankar. När hon gjort detta och både höjt och stadgat höljenas vibrationer, skall hon finna att centren samtidigt utvecklats och höjt sin vibrationsförmåga på önskvärt sätt. När hon gjort detta, har hon också förberett sig rätt för initiation.

²Allt som här skall meddelas är avsett att klargöra centrens lagenliga funktion, deras inbördes påverkan och de verkningar som erhålls vid deras rätta utveckling. Ämnet förblir svårfattligt för människan, tills hon förvärvat högre objektiv medvetenhet (eterisk, emotional, mental och kausal) och själv kan sanna vad som sagts om centren.

3.6 Centrens natur

¹I det följande avhandlas endast de centra som har betydelse för människans medvetenhets-utveckling

²Det avsedda målet för mänsklighetens evolution i vårt sjuklot är att monaderna förvärvat 45-medvetenhet, blir 45-jag. Det beräknas att vid mitten av nästa eon, den femte, sextio procent av mänskligheten förvärvat subjektiv och objektiv kausalmedvetenhet, blivit kausal-jag. Därmed återstår 46- och 45-medvetenhetens erövring, för vilken sjätte och sjunde eonerna avsatts. I vårt solsystem är de två sista rotraserna, kloten och eonerna alltid syntetiska, är avsedda att samla och syntetisera det som förvärvats i de fem första. Så till exempel kommer femte rotrasens sjätte och sjunde underraser att syntetisera de fem första underrasernas förvärv. På motsvarande sätt är världarna 43 och 44 syntetiserande i solsystemet. Värld 43 är solsystemregeringens syntetiserande värld, varifrån den inför monaderna i kosmiska expansionen. Värld 44 är tredjejagets syntetiserande värld, vari de bearbetar till syntes essensen av vad de erfarit i lägre världar.

³Följande av centren i människans eterhölje har direkta samband med de olika medvetenhetsslagen: bascentret 49, solarplexuscentret 48, hjärtcentret 46, strupcentret 47:4-7, panncentret 47:1-3, hjässcentret 45.

⁴Människans höljescentra är i sista hand förbundna med tredjetriaden. De avser främst viljeaspekten, odödligheten och livsviljan. De har inte så mycket att göra med materiaspekten som med kraftaspekten. Motsvarigheterna i makrokosmos är de krafter som sätter materien i rotationsrörelse och så frambringar planeter och solsystem.

⁵Dessa krafter har sitt ursprung i värld 32 och nerdimensioneras därifrån till 36–42 och 46. I värld 46 finner de utlopp i 49 stora centra, sju i varje 49-klot, för att slutligen speglas eller återges i 47–49 och 49:4. LA: De sju stora 46-centren i vårt 49-klot ingår som lägsta "ashramer" i vår planethierarkis sju departement. När människan blir 46-jag, ingår hon såsom del i något av dessa sju.

⁶Centren är formade av kraftströmmar, som utgår från andratriaden, vilken överfört dem från tredjetriaden. Därmed förklaras hur det kommer sig att centren vitaliseras och aktiveras naturligt och lagenligt, allteftersom monaden blir medveten i andratriaden och med denna kontrollerar förstatriaden och senare i ännu högre grad, när monaden blir medveten i tredjetriaden och med denna kontrollerar andratriaden.

⁷Fyra av de nyss nämnda av eterhöljets centra är viktigare: hjäss-, pann-, strup- och hjärtcentren. Dessa har med högre medvetenhet att göra (mental och högre). Övriga har betydelse

främst för det fysiska och det emotionala. Strupcentret syntetiserar hela förstajagets medvetenhet (47:4–49:7) och har ett avgjort samband med världarna 45–47, samtidigt som solarplexus-, strup- och bascentren har förbindelse med hjärt-, pann- och hjässcentren. Också bascentret är ett syntetiserande centrum: det syntetiserar idémentaliteten (kundalini) och prana och senare dessa även med kausal-mental energi och energi från tredjetriaden.

⁸Centren är inte av grovfysisk materia utan lägst av fysisk etermateria och kan ses på angivna ställen av dem som äger motsvarande objektiv medvetenhet.

⁹Följande beskrivning överensstämmer med den C.W. Leadbeater gjort: 1) Bascentret, fyra petaler i form av ett kors, orange till färgen. 2) Solarplexuscentret, tio petaler, färgen rosa med nyans av grönt. 3) Hjärtcentret, tolv petaler, guldgylansade. 4) Strupcentret, sexton petaler, färgen övervägande blå med inslag av silver. 5) Panncentret, 96 petaler, halva centret rosa och gult, andra halvan blå och purpurfärgad. 6) Hjässcentret: tolv större petaler i mitten omgivna av 960 mindre, mitten vit och gyllene. Tillsammans har pann- och hjässcentren 1068 eller 3 x 356 petaler. Alla här angivna tal har esoterisk betydelse.

¹⁰Hjässcentret syntetiserar de sex lägre centrens medvetenheter och energier. LA: De sju centren indelas i antingen tre högre och fyra lägre eller fyra högre och tre lägre, beroende på om panncentret räknas såsom en underavdelning av hjässcentret eller såsom självständigt centrum och om mjältcentret räknas med eller inte.

¹¹Tre större centra i huvudet av fysisk betydelse är även altamajorcentret, hypofysen och tallkottkörteln. Till dessa tre är fyra mindre centra i huvudet knutna. Dessa fyra uppgår med tiden i altamajorcentret. Det finns ett nära samband mellan altamajorcentret och strupcentret, hypofysen och hjärtcentret, tallkottkörteln och hjäss- och panncentren.

¹²Eterhöljets viktigare centra vitaliseras på enda rätta sättet genom att den syntetiserande energin ur bascentret genomgår dem i rätt ordning, vilket betyder att energin under denna process genomlöper centren i bestämda geometriska mönster. Varje sådant mönster omfattar tre centra och bildar därigenom en energitriangel. (LA: Ibland omfattar den fler än tre centra, nämligen när ett antal underordnade centra syntetiseras i sitt överordnade.) Det är dessutom viktigt att energierna genomlöper triangelns tre centra i den för individen ifråga rätta ordningen, vilken är bestämd av hans departementstillhörighet (stråle).

¹³Följande viktigare energitrianglar bildas under individens evolution i människoriket: 1) emotionaljag: bascentret, solarplexuscentret och hjärtcentret; 2) mentaljag: bascentret, hjärtcentret och strupcentret; 3) mentaljag med begynnande kausal medvetenhet: hjärtcentret, strupcentret och fem centra i huvudet (altamajorcentret och dess fyra underordnade centra); 4) kausaljag: hjärtcentret, strupcentret och sju centra i huvudet (LA: tallkottkörteln, hypofysen, altamajorcentret och dess fyra underordnade centra); 5) fulländat kausaljag med essential medvetenhet (46:5-7): hjärtcentret, sju centra i huvudet, panncentret och hjässcentret.

¹⁴Att envar av dessa energitrianglar träder i funktion på ett visst stadium av människans medvetenhetsutveckling, betyder inte att triangeln då är ensam i sin verksamhet. Så snart energin är fritt farbar i de kanaler som förenar tre centra till en triangel, aktiveras denna och är sedan fortsatt aktiv, även om någon annan triangel för tillfället är den aktivaste.

¹⁵Ett centrums olika utvecklingsstadier kan anges med de tidigare beskrivna symbolerna.

¹⁶1. *Blotta cirkeln* anger det stadium, där centret är endast en tefatsliknande fördjupning i eterhöljet. På detta lägsta stadium har det blott en svag energiutstrålning och en mycket långsam rotation. Stadiet motsvarar tredje eller lemuriska rottrasens första underraser, dem före mänskliga intelligensens uppväckande genom flammans herrars ingripande.

¹⁷2. *Cirkeln med punkten i mitten* anger att centret har energiutstrålning ur fördjupningens mitt och roterar snabbare. Stadiet motsvarar tredje rottrasens senare underraser.

¹⁸3. *Tudelade cirkeln* anger ett stadium av starkare och klarare utstrålning ur mitten och mycket hastigare rotation. Stadiet motsvarar fjärde eller atlantiska rottrasen.

¹⁹4. *Fyrdelade cirkeln* anger ett stadium, där centret är ytterligt aktivt och rotationen ännu

mycket hastigare. På detta stadium har människan utvecklats mera mentalt. Stadiet motsvarar femte eller ariska rotrasen och, i en större skala, femte eonen. Symboliskt avses också aspirantskapet.

²⁰⁵. *Hakkorset* anger det stadium, där det inre roterande korset börjar vrida sig i tre dimensioner, så att centret mera kan liknas vid ett klot än ett hjul. Stadiet motsvarar sjätte rotrasen, sjätte eonen och lärjungaskapet.

3.7 Centren och departementen

¹Det närmast följande är ett ämne, som för förståelse kräver mycken eftertanke och bruket av två förmågor: vidgandet av de mentala begreppen och byggandet av antahkarana. Antahkarana är den bro mellan det mentala och det kausala som alla de måste bygga som söker fungera i (LA: det embryoniska, först av 46:7-materia byggda) essentialhöljet. Detta förutsätter användning av såväl emotionala skapande fantasin (visualiseringen) som mentala urskillningen.

²Alla lärare, som antagit lärjungar för undervisning och insats för tjänande i världen, tillämpar metoden att ge några få fakta i taget och sedan överlämna till lärjungen att draga sina egna slutsatser. Lärjungen utvecklar härunder urskillning, vilken är den viktigaste metod, varmed monaden verkar sin frigörelse från lägre höljens begränsande medvetenhet och betraktelsesätt.

³Icke många uppgifter kan här lämnas, emedan en fylligare framställning av ämnet skulle ge dem kunskap som sannolikt skulle missbruka denna.

⁴Höljescentrens utveckling är en långvarig process, som genomlöper bestämda cykler allt efter monadens tredjetriads departementstillhörighet (stråle).

⁵Monadens självmedvetna tillvaro i solsystemet kan indelas i tre större skeden, varunder monaden särskilt står under respektive förstatriadens, andratriadens och tredjetriadens departements inflytande. LA: Detta är detsamma som förstajagets, andrajagets och tredjejagets utvecklingsstadier. De sju departementsenergierna ifråga är de sju 49-klotens planetregeringars energier. Envar av de sju planetregeringarna representerar ett solsystemiskt departement.

⁶*Första skedet* är det vida längsta och omfattar de många tusen inkarnationer, varunder förstajagets mentalmedvetenhet utvecklas och alltmer förmår styra emotionalmedvetenheten genom fysiska hjärnan. I solsystemisk skala motsvarar det första solsystemets period. Allteftersom intelligensen alltmer aktiveras, kan människans höljen göras till mer ändamålsenliga redskap för det potentiella andrajagets utveckling. Under detta skede aktiveras de två första krafttrianglarna, som beskrevs i 3.6.13 ovan. DVS 2.49.3

⁷*Andra skedet*, varunder andratriadens departement härskar, är mycket kortare än första skedet. I människans evolution motsvarar det aktiveringen av tredje och fjärde krafttrianglarna. Under detta skede sätter människan in sina krafter på medvetenhetsevolutionens sida, disciplinerar sitt liv, blir aspirant, antas till lärjunge och genomgår de tre första initiationerna (LA: hon aktiverar medvetenheten i kausala 47:3 och 47:2 och essentiala 46:5-7). Så länge medvetenheten i förstatriaden dominerar, uttrycker sig människan huvudsakligen med energier av departementen 3–7, begynnande med 4–7 och avslutande med 3:e. Om 3:e inte är hennes andratriaddepartement, övergår hon sedan till något underdepartement av det egna (1:a eller 2:a) departementet.

⁸Andratriadens departement är inte nödvändigtvis något av de tre större (1–3), utan kan vara något av de sju. Tredjetriadens departement är dock alltid något av de tre större. I vårt nuvarande solsystem, där det emotionala (48) och essentiala (46) förhärskar, tillhör flertalet människors tredjetriader andra departementet.

⁹Att andrajag (46-jag och 45-jag) kan tillhöra något av alla sju departementen beror på två faktorer:

¹⁰¹. Vart och ett av de tre större departementen har sina sju underdepartement motsvarande

de sju huvuddepartementen.

¹¹2. Många andrajag övergår från ett departement till ett annat, allteftersom behov därav uppstår och arbetet så kräver. När detta sker, föranleder det en omorganisation inom planet-hierarkin.

¹²Också när ett andra- eller tredjejag lämnar planet-hierarkin för att arbeta annorstädes, nödvändiggör detta ofta en fullständig omorganisation och antagning av nya medlemmar till planet-hierarkin (HTL: sju nya invigda). Ifråga om departementen handlar det om monadernas evolution inte enbart i vår planet utan i hela solsystemet, där vår Jord innehar en visserligen nödvändig men likväl blygsam ställning (HTL: Tellus är snarare "slaskhinken", "helvetet").

¹³Andratriadens departement är en direkt spegling av tredjetriadens och är beroende av den enhet i andratriaden (45:4, 46:1 eller 47:1) som monaden för tillfället har lättast för att använda. Detta måste så förstås att detta departement har sitt kraftcentrum än i 45:4, än i 46:1 eller 47:1. Andrajaget är därför i sitt tillfälliga uttryck avgjort antingen superessentiellt, essentiellt eller kausalt. Ettvart av dessa tre speglar i sin tur alla tre, så att det finns sammanlagt nio uttrycksmöjligheter för monaden i andratriaden: 45-45, 45-46, 45-47, 46-45, 46-46, 46-47, 47-45, 47-46, 47-47. Detta innebär att ettvart av de tre större departementen i samband med andrajaget kan delas i tre delar, ett föga beaktat faktum.

¹⁴*Tredje skedet*, varunder tredjetriadens departement gör sig gällande i eterhöljet, är det vida kortaste. Detta har i människo-evolutionens skala sin motsvarighet i femte triangelns aktivering. Det är det skede, varunder monaden frigör sig från involveringen i solsystemisk (43–49) materia och är därför visserligen det kortaste nedifrån sett men ovanifrån sett förhållandevis bestående. Det omfattar nämligen återstoden av tiden i solsystemet.

¹⁵Av de fem tidigare avhandlade krafttrianglarna är det alltså två som aktiveras genom förstatriaden, två genom andratriaden och en, den syntetiserande, genom tredjetriadens departementsenergi.

¹⁶De båda genom förstatriaden aktiverade trianglarna aktiveras fullt ut av tredjetriadens departementsenergi. De båda genom andratriaden aktiverade trianglarna är till stor del beroende av tredjetriadens energis spegling i förstatriaden. Dessa, de tredje och fjärde trianglarna, markerar mittpunkten, liksom kausalhöljet, när det väl utbyggs och aktiverats, är överföraren av energier mellan det högre och det lägre.

¹⁷Triaderna är inneslutna inom kausalhöljet. Detta relativt permanenta hölje utbyggs, expanderas och göres till en central mottagar- och sändarstation framför allt genom direkt inverkan av inkarnationshöljens centra. (LA: Utgående från eterhöljets centra. HTL: Eterhöljet och kausalhöljet organiseras samtidigt.) Liksom viljans kraft byggde solsystemet, så bygger samma kraft hos människan kausalhöljet. Det är frukten av förvandlat begär, som är enhetsenergi, enhetsvilja (46). Genom 46-viljans förening med materien bygges kausalhöljet. Centren i människans höljen är speglingar av högre höljens centra (LA: kausalhöljets och det embryoniska 46-höljets centra).

¹⁸Vad som gäller för människan gäller analogt för planetariska och solsystemiska kollektiv-väsen: aktiveringen av dessas medvetenhet sker genom krafttrianglar, vilka dock inte kan anges exoteriskt. Några upplysningar kan emellertid lämnas.

¹⁹*Planetväsendena*. Varje planetväsen (planetregering) är ett centrum för en av de sju departementens energier. Planetväsendet rymmer i sin tur sju mindre kraftcentra (planet-hierarkin med dess sju departement). Varje medlem av planet-hierarkin är tillsammans med sina lärjungar ett centrum (en ashram) för mottagande och utsändande av kraft. Planet-hierarkins centra är centra av kosmisk etermateria och för kosmisk eterenergi (43–46). Liksom centren i människans eterhölje bildar olika krafttrianglar, bildar dessa kosmiska eteriska centra sina krafttrianglar. Liksom människans etercentra vitaliseras av idémentalitet, så gäller detta även dessa kosmiska eteriska centra. Båda slagens centra måste idémentaliteten genomfara i rätt ordning för att de önskade resultaten skall erhållas.

²⁰I vår planet-hierarki bildas en krafttriangel mellan de tre viktigaste centren – de tre 43-jag

som är dess tre chefer: manun, bodhisattvan och mahachohanen samt dessas närmaste medarbetare och lärjungar. Denna triangel har ännu inte nått sin fulla kraftutveckling.

²¹En annan krafttriangel inom vårt planetväsen är den som bildats av de sju kumaraerna – de fyra exoteriska, som motsvarar de fyra mindre centren i huvudet, och de tre esoteriska, som motsvarar de tre större centren i huvudet. E 9.6.5

²²Jordens, Mars' och Merkurius' planetväsen bildar en krafttriangel. En analogi med människan ligger däri att eterhöljets bascentrum har ett nära samband med Merkurius. Merkurius framvisar idémentalitet (kundalini) i intelligent verksamhet, medan Mars har den endast såsom potential.

²³*Solsystemet*. De sju planetväsendena bildar de sju centren i solhärskares kosmiska eterhölje. De står i samma slags förhållande till solhärskares som planethärskares sju departement till planethärskares. Solsystemisk idémentalitet vitaliserar dessa centra, och på nuvarande utvecklingsstadium är vissa av centren närmare förbundna med varandra än med andra. Liksom i vårt sjuklot de tre lägsta kloten – Jorden, "Mars" och "Merkurius" (LA: kallade "eteriska", eftersom de är de enda i sjuklotet som har etervärld. Beträffande de symboliska namnen "Mars" och "Merkurius" hänvisas till KOV 3.4.17 och DVS 2.44.7) – bildar en sällsynt viktig triangel, så bildar Venus', Jordens och Saturnus' 49-klot en triangel, som för närvarande vitaliseras med idémentalitet, så att deras ingående centra ökar sin vibrationskapacitet. Venus' 49-klot är solhärskares hjärtcentrum och Saturnus' 49-klot är hans strupcentrum.

²⁴Allteftersom evolutionen fortskrider, blir andra centra starkare i sin vibrationskapacitet och därför mera framträdande, men de två nyssnämnda centren är för närvarande de viktigaste. Tillsammans med den tidigare nämnda mindre triangeln i vårt sjuklot bildar dessa två brännpunkten för energi vad vår planet Jorden anbelangar.

²⁵*Kosmos*. Vårt solsystem bildar tillsammans med Plejaderna och en av Karlavagnens stjärnor en kosmisk triangel eller en konfiguration av centra inom vårt sjusolsystem. Karlavagnens sju stjärnor är hos sjusolhärskares motsvarigheterna till de sju eteriska centren i människans huvud. Två andra solsystem förbundna med vårt solsystem och med Plejaderna bildar en lägre fyrfald, som med tiden syntetiseras i Karlavagnens sju stjärnor ungefär som hos människan efter fjärde initiationen bas-, solarplexus-, hjärt- och strupcentren syntetiseras i huvudets sju centra.

²⁶De sju centren i huvudet finner sitt yttersta uttryck i det härliga tvåfaldiga centrum som ligger ovanför hjässan och omger denna. På motsvarande sätt finns bortom de nämnda stjärnsystemen ytterligare ett kosmiskt centrum. Detta centrumets namn är en av sjunde initiationens hemligheter. Fler kosmiska motsvarigheter till människans centra kan ännu inte delges och har för övrigt ingen omedelbar betydelse för människans medvetenhetsutveckling.

3.8 Centren och idémentaliteten

¹Som tidigare sagts, är det icke möjligt att delge mycket om idémentaliteten, även kallad kundalini och ormelden. Det kan dock vara av värde att i korthet sammanfatta det hittills sagda:

²Idémentaliteten ligger i bascentret och har hos normalindividen till uppgift att vitalisera eterhöljet.

³Idémentaliteten i eterhöljet ingår tre gånger förening med andra energier under människans evolution, nämligen 1) med pranana i ett centrum mellan skulderbladen, 2) med mentalenergin i strupcentret och 3) med 45-energin i den punkt, där den förenade idémentalitet-prana-mentalenergin utgår ur hjässcentret.

⁴Envar av de tre kanalerna har till uppgift att förena de tre nämnda energierna. Energierna cirkulerar, och när eterhöljets alla större centra är fullt aktiverade, är också alla energitrianglar i funktion.

⁵När idémentaliteten har förenats med pranana, blir centren tredimensionala i sin aktivitet. När

den förenade idémentalit- och pranaenergin förenats med mentalenergin, blir centren fyrdimensionala. När den förenade idémentalit-prana-mentalenergin förenas med superessentialenergin, blir centren sexdimensionala.

⁶Allteftersom energin stiger i de tre centralkanalerna, stegras aktiviteten icke endast hos centren utan hos varenda atom i eter-, emotional- och mentahlöljerna. Denna aktivitetsstegring verkar dels så att grövre och otjänlig materia kastas ut ur höljerna, dels så att materia, som svarar mot höljernas numera högre frekvens, attraheras till och införlivas med höljerna.

⁷På eterhöljets atomhinna har idémentaliten en renande inverkan, som förstärks, allteftersom idémentalitens aktivering intensifieras. Sedan idémentaliten och pranan har börjat förenas med mentalenergin, upplöses atomhinnan efterhand. Denna process är normalt slutförd, när individen blivit ett fulländat kausaljag. Han bör då även ha uppnått medvetenhetskontinuitet mellan sömn och vaka liksom genom alla inkarnationerna. Undantag från denna regel förekommer i deras fall som frivilligt och för bestämda syften (åtagna uppdrag) avstått från att upplösa atomhinnan, en process som kan hejdas med en bestämd viljeakt.

3.9 Centren och sinnena, de normala och de övernormala

¹Innan centrens samband med sinnena avhandlas, lämnas några fakta om dessa sinnen.

²Sinnena kan definieras såsom de organ, varmed människan blir varse sin omgivning. Ordet ”organ” är måhända olämpligt, då det leder tanken till något organiskt eller grovfysiskt, men ”redskap” är riktigt. Sinnena är alltså de redskap, varmed människan undersöker verkligheten i fysiska världen; de redskap, varmed hon köper erfarenhet, upptäcker det hon vill veta, blir medveten och vidgar sin medvetenhet. Också djuren har dessa fem sinnen men saknar samordningsförmågan, tankeförmågan, och självmedvetandet är hos dem outvecklat, varför sinnena i djurriket är en kollektiv förmåga och visar sig såsom artinstinkt.

³HTLs kommentar: Förmågan att uppfatta alla i en materia möjliga vibrationer förutsätter motsvarande eteriska centras vitalisering.

⁴Hos människan däremot är sinnena hennes individuella tillgångar och visar sig såsom: 1) insikt om självmedvetenhet, 2) förmågan att hävda den egna individualiteten, 3) ett värdefullt redskap för självmedveten utveckling, 4) en källa till kunskap och 5) den förvandlande förmåga som brukas mot slutet av tillvaron i människoriket.

⁵Sinnena är som bekant fem till antalet och utvecklades i denna ordning: hörsel, känsel, syn, smak och lukt.

⁶HTLs kommentar: Sinnena: genom organismens beskaffenhet framtvingen differentiering av medvetandets möjlighet att uppfatta samtliga slag av vibrationer.

⁷Ettvart av dessa fem sinnen har ett bestämt samband med någon av världarna 45–49 och har även sin motsvarighet i alla dessa fem världar: hörseln har samband med värld 49, känseln med 48, synen med 47, smaken med 46 och lukten med värld 45.

⁸I de två lägsta världarna, fysiska världen och emotionalvärlden, sker människans medvetenhetsutveckling i de fyra högre molekylarslagen och i atomslaget (49:1-5 och 48:1-5). Medvetenheten i de två lägsta molekylarslagen (49:6,7 och 48:6,7) hör till djurriket och skall människan ha övervunnit. En analogi till detta erbjuder förhållandet mellan denna klotperiods två första rot-raser, som inte var avgjort mänskliga, och de fem följande, som verkligen är det. I mentalvärlden hör de fem lägre molekylarslagens medvetenheter (47:3-7) till dem som måste erövrats under den rent mänskliga evolutionen. När jagmedvetenheten väl centrats i 47:3, det lägsta kausala, vidtar arbetet med att syntetisera de fem lägre medvetenhetslagen (47:3-7) i 47:2- och senare i 47:1-medvetenheten. I planetväsendenas evolution föreligger ett analogt förhållande: i världarna 45–49 inhämtas erfarenheterna, och i världarna 43 och 44 göres synteserna.

⁹I molekylar- och atomslagen i världarna 49–45 utvecklas sinnen enligt följande sammanställning: 49:5 hörsel, 49:4 känsel, 49:3 syn, 49:2 smak, 49:1 lukt; 48:5 klärådiens, 48:4 psykometri, 48:3 klärvoajans, 48:2 fantasi, 48:1 emotional idealism; 47:7 högre klärådiens,

47:6 planetarisk psykometri, 47:5 högre klärvoajans, 47:4 urskillning, 47:3 högre urskillning, 47:2 gensvar på gruppvibrationer, 47:1 högre telepati; 46:7 förståelse, 46:6 helande, 46:5 andlig vision, 46:4 intuition, 46:3 idealism; 45:7 sällhet, 45:6 aktivt tjänande, 45:5 insikt, 45:4 fulländning, 45:3 allvetande.

¹⁰Härnäst följer en utförligare genomgång av de fem sinnen.

¹¹1. *Hörseln* är det första sinne som utvecklas. Detta är ändamålsenligt, eftersom ljudet (LA: vibrationer) är det första som framkommer i manifestationen och ljudet därför nödvändigtvis är det första som människan förnimmer i fysiska världen, den grövsta manifestationens värld och den värld, där ljudet har de mest framträdande verkningarna, såsom (skapande =) formbildande faktor betraktat. Fysiska världen är framför allt hörandets värld, och i denna värld har människan nått objektiv förståelse av vibrationers verkan. Ljudvibrationer driver olika slags materia att intaga sitt bestämda rum, att bilda sina bestämda former.

¹²I fysiska världen finner individen sin egen ton. I emotionalvärlden igenkänner han en annan individ på dennes emotionala ton. I mentalvärlden börjar han finna sin grupp genom den mentala ton denna utsänder. I värld 46 börjar han finna sitt planetväsens ton. I värld 45 börjar han i sin egen medvetenhet förnimma solväsendets ton.

¹³”Klärådiens” kallas hörseln i emotionalvärlden, förmågan att höra de ljud som förekommer i denna värld. Det är en förmåga, som ägs av hela emotionalhöljet, icke endast av särskilda organ, såsom är fallet med organismens öron. Också är organiska öronens hörsel begränsad till ett smalt frekvensband, så att många slags både ringare och mäktigare ljud går fysiska människan förbi. Allteftersom evolutionen fortskrider och den inre hörseln utvecklas, kommer människan att kunna uppfatta dessa andra fysiska ljud och även de emotionala ljuden. Nuvarande normalindividen är inte mogen för denna finare hörsel. Om han exempelvis förmådde uppfatta naturens egen ton (helheten av alla de toner som avges av materieformerna i 49:5-7), skulle organismen fullständigt upplösas. Först när hörseln i 47–49 fulländats, är också fysiska hörseln fullt utvecklad

¹⁴Hörseln i mentalvärlden är en utvidgning av förmågan att differentiera ljud eller vibrationer, så att den innefattar också denna värld. Den handlar om de vibrationer som formerna avger, inte om de vibrationer som medvetandet avger och som uppfattas såsom telepati. Att noga hålla dessa två olika förmågor isär är viktigt. Telepatin är meddelelse utan ord, hörselns syntes i de tre lägre världarna (47–49), mera vidsträckt brukad först av monaden i kausalvärlden.

¹⁵I essentialvärlden, värld 46, är hörseln den syntetiserande förmåga som kallas telepati och visar sig såsom fullständig förståelse, ty den innefattar kännedom och igenkännande av de toner som såväl individer som grupper avger. I gruppens ton ligger nyckeln till dess fullständiga enhet. Det är på kännedomen om denna ton, som de invigdas makt bygger.

¹⁶I superessentialvärlden, värld 45, uppfattas denna fulländade hörsel såsom sällhet. Ljudet (vibrationen) är tillvarons grund, de varandes sätt att vara till. Ljudet är den slutgiltiga förenaren. Ljudet uppfattas därför såsom orsaken till det som är, såsom evolutionens metod och därför såsom sällhet.

¹⁷2. *Känseln*. Känselsinnet har en särskilt stor betydelse i detta, det andra solsystemet, där emotional- och essentialmedvetenheten dominerar. När varje sinne nått en viss grad av utveckling, begynner det syntetiseras med de övriga, så att det blir nästan omöjligt att veta var det ena sinnet börjar och det andra slutar. Genom intelligensens syntetiserande inverkan blir känseln förmågan att igenkänna genom kontakt eller beröring, en förmåga som yttrar sig på tre sätt: såsom igenkännande, minne och föregripande. Ettvart av de fem sinnen utvecklar i samband med intelligensen en förmåga att uppfatta det förflutna, det närvarande och framtiden. När en människa är mycket högt utvecklad, har hon därför överskridit tidens begränsning, såsom denna framträder i de tre lägsta världarna, 47–49, och kan då betrakta skeendet i dessa världar ur det eviga nuets synvinkel. Hon har då överskridit sinnenas begränsning genom sin fulla aktiva medvetenhet. Då vet hon utan att längre behöva (LA: de lägre) sinne-

nas vägledning till kunskapen. Men på vägen till detta stadium och i de tre lägsta världarna använder monaden varje sinne i varje värld för att skaffa sig kunskap om någon sida av denna värld, och med intelligensens hjälp kan monaden sedan rätta till sitt förhållande till denna verklighet.

¹⁸Hörseln ger monaden en uppfattning om riktning och möjliggör för den att bestämma sitt läge. Känslan ger monaden en uppfattning om kvantitet. Synen ger monaden en uppfattning om proportioner och möjliggör för den att reglera egna rörelser i förhållande till andras. Smaken ger monaden en uppfattning om värde och möjliggör för den att bestämma vad som synes vara bäst. Lukten ger monaden en uppfattning om inneboende kvalitet och möjliggör för den att bestämma vad som överensstämmer med den egna kvaliteten eller det egna väsendet.

¹⁹Sinnenas ändamål är att möjliggöra för monaden att skilja mellan det mer och det mindre verkliga. HTL: Det eviga valet mellan det mer och det mindre väsentliga.

²⁰I sinnenas utveckling är hörseln detta första oklara något, som väcker det tydligt blinda jagets uppmärksamhet på en annan vibration, något som uppstått utanför jaget och det yttres (yttrevärldens) begrepp. När ljudet först registreras av medvetenheten, blir denna som först varse det yttre. Men allt som den slumrande medvetenheten förnimmer (med enbart hörseln) är att det finns något för den själv yttre och riktningen till detta. Med tiden framkallar denna förnimmelse ett annat sinne, känslan. Attraktionslagen verkar, medvetandet rör sig sakta utåt mot det hörda, och när detta icke-jag beröres, kontaktas, uppstår känslan. Beröringen förmedlar till den trevande medvetenheten en uppfattning av storlek, ytstruktur och ytskillnader. Så vidgas sakta monadens uppfattning. Den hör och känner men vet ännu inte tillräckligt för att uppfatta samband och benämna. När monaden förmår benämna, har den tagit ett stort steg framåt.

²¹De äldsta kosmiska symbolerna kan tillämpas också på sinnenas utveckling. Cirkeln med punkten i mitten anger medvetenheten och omvärlden, icke-jaget, på det stadium, där endast ljudet är beskrivande. Den tudelade cirkeln anger medvetenheten såsom varse omvärlden genom två sinnen: hörseln och känslan.

²²Synen, tredje sinnet, är det som tydligt sammanhänger med förmågan att förbinda begrepp med varandra, uppfatta deras inbördes förhållanden. Synens utveckling sammanfaller både i tiden och till funktionen med intelligensens ankomst. Synen kom i denna klotperiod med tredje rotrasen, och i denna tredje rotras uppstod även intelligensen. Därmed kunde jaget och icke-jaget, omvärlden, både hållas isär och samordnas. HTLs kommentar: hörsel och syn kontakt med vibrationer, känslan kontakt med materien.

²³Dessa tre större eller viktigare sinnen är särskilt förbundna med solsystemregeringens tre departement: hörseln med tredje, känslan med andra och synen med första departementet. Första departementet lyder syntesens lag, och synen är det sinne som syntetiserar dessa tre större sinnen.

²⁴Smak och lukt kan kallas mindre sinnen, ty de är nära förbundna med och i praktiken underordnade det viktiga känselsinnet. Sambandet mellan känselsinnet, andra sinnet, och vårt solsystem, det andra i ordningen, skall noga begrundas. Det är värdefullt att studera fysiska känselsinnets utvidgning till bruk i högre världar. Det är den förmåga som möjliggör att nå in till väsendet genom riktig uppfattning av det skymmande höljet. Den som till fullo utnyttjar det, kommer i förbindelse med alla jag på alla stadier och kan därigenom bistå i höljets utveckling och aktivt tjänande. En medkänslans mästare är den som (medelst beröring) känner med, som fullt förstår och inser sättet att hela och rätta till höljets brister och att sålunda aktivt medverka i evolutionens plan. I samband härmed skall man studera värdet av beröring sådan den används av släktets helare (tillhörande andra departementet, bodhisattvas departement) och verkan av attraktions- och repulsionslagen såsom de tillämpar dem. Ordet "beröra" är givetvis härlett av "röra", varmed rörelseaspekten anges, och vad det här handlar om är att öka

vibrationsfrekvensen genom beröring. Tröghet, rörlighet och rytm är de egenskaper materien manifesterar. Rytm, balans och vibrationernas stabilitet är de resultat som erhålls med denna förmåga att beröra. Liknande gäller meditationens resultat. Med ihärdig ansträngning och rätt iakttagelse av givna regler lyckas aspiranten beröra materia av finare kvalitet än vad som är vanligt för honom. Han får kontakt med sitt kausalhölje, och med tiden får han kontakt med essentialmaterien (46). Genom denna beröring ökas tillfälligt och kortvarigt hans eget vibrationstal. (Materiens =) Ett lägre höljes inneboende energi attraheras av den energi som finns i (en annan form =) ett högre hölje eller materieslag. De berör varandra, och igenkännande och medvetenhet blir resultatet. Intelligensens energi är oavbrutet verksam och näres genom det som den attraherar och repellerar. När de två förenas, ökas stimulansen väldeliga och intensifieras förmågan att beröra. Attraktionslagen fortsätter sitt verk, tills en annan energi attraheras och beröres, varefter den trefaldiga föreningen fullbordas (LA: en trekraft bildas). I detta sammanhang får man inte glömma beröringen med invigningens stav. När man studerar ämnet centren och initiationerna, måste man minnas att man där även har att göra med en aspekt av förmågan att beröra, en förmåga hörande till andra departementet, som tillämpar attraktionslagen.

²⁵3. Synen är i solsystemet det sinne som framför allt uppfattar förhållanden mellan ting.

²⁶Under hushållningens lag hör människan. Ljudet genomtränger materien och är grunden till den oenhetlighet som därav blir resultatet.

²⁷Under attraktionslagen berör människan och får hon kontakt med det som ljudvågorna gör henne uppmärksam på. Detta leder till ett tillstånd av ömsesidig repulsion och attraktion mellan den uppfattande och det uppfattade.

²⁸Därefter kan synen träda i verket, så att hon under syntesens lag kan inse sin plats i helheten.

²⁹Hörseln sammanhänger med enhet, känseln med tvåfald och synen med trefald.

³⁰I dessa tre sinnen sammanfattas det närvarande. Evolutionens arbete består i att igenkänna, använda, samordna och behärska det hela, tills jaget med hjälp av dessa tre blir aktivt medvetet om varje form, varje hölje och varje vibration i materien. Sedan blir det jagets mål att med intelligensens förmåga att ordna finna sanningen eller det centrum inom manifestationens klot som för jaget är dess jämviktscentrum och den punkt, där samordningen fulländas. Därefter kan jaget frigöra sig från varje hölje, varje kontakt, varje sinne (HTL: bli oberoende av lägre kontaktorgan). Detta leder i varje manifestation till avskiljande av tre slag:

³¹1. Involutionen (LA: och evolutionens tidigare skeden). Materien avskiljes och differentieras. (LA: Differentiering betyder även specialisering, bildande av särskilda organ eller redskap.) Sinnena utvecklas och redskapet fulländas till monadens bruk. Detta sker enligt hushållningens lag. (LA: Man måste vara uppmärksam på att AAB brukar termen "involution" också för evolutionens tidigare skeden – fram till människoriket och motsvarande i devolutionen – och därför sammanför exempelvis de icke självmedvetna naturväsendena med elementaler som om de vore involutionsväsen. L2 3.20.5)

³²2. Evolutionen (LA: i människoriket) fram till provlärjungaskapet. Medvetenheten är förenad med materien (LA: jaget är identifierat med höljena) och sinnena brukas i jagets identifiering med sina höljen från det grövsta till de relativt fina (LA: organismen, emotional- och mentalhöljen). Detta sker enligt attraktionslagen.

³³3. Evolutionen under lärjungaskapet. Medvetenheten skiljer sig från materien (LA: jaget häver identifieringen med de lägre höljena), identifierar sig med enheten och förkastar slutgiltigt formen (LA: övervinner alla sina höljen i 47:4–49:7). Sinnena har då syntetiserats i den förvärvade förmågan och jaget har inte längre bruk för (icke-jaget =) de lägre höljena. Detta gör jaget enligt syntesens lag.

³⁴Medvetenhetens frigörelse från (LA: det lägre) materiehöljet inbegriper skaparens, uppehållarens och förstörarens verk.

³⁵Om detta, det tredje sinnets, synens, slutliga fulländning brukas den alldeles otillfredsställande termen ”insikt”. Man bör noga studera de ovan (i 3.9.9) angivna beteckningarna för de fem sinnenas högsta motsvarigheter och notera de använda termernas esoteriska innebörd. LA: att termerna används med esoterisk innebörd betyder att de inte kan förstås med den innebörd, varmed de brukar användas om mänskliga egenskaper och förmågor. Jämför med KOV 2.6.8.

³⁶I alla de angivna fulländningarna framträder monadens medvetenhet och den numera självmedvetna monadens gradindelade process av att identifiera sig med, använda, behärska och slutligen övervinna höljet. Monaden hör naturens ton och den egna tredjetriadens ton, inser deras likhet, använder deras vibrationer och går snabbt igenom skaparens, uppehållarens och förstörarens stadier.

³⁷Jaget berör eller känner (formens eller icke-jagets =) höljets vibrationer i alla dess olika grader, inser sin självidentitet i tid och rum, använder höljen och frigör sig från dem och tillämpar därunder hushållningens, attraktionens och syntesens tre lagar. Jaget ser den tre-faldiga evolutionsprocessen, ser inom det makrokosmiska och mikrokosmiska systemets hjärta en enda medvetenhet uttrycka sig genom många (former =) höljen och identifierar sig slutligen med denna enda medvetenhet genom att medvetet förkasta höljet, sedan detta fullständigt brukats och övervunnits.

³⁸4. *Smaken*. Sedan smakar jaget och urskiljer, ty smaken blir det stora sinne som börjar härska under den urskillningsprocess som sker, när jaget inser (materiens illusoriska natur =) höljenas relativa oväsentlighet. DVS 2.62.7-11 Urskillningen är den utbildningsprocess som jaget underkastar sig, när det utvecklar intuitionen – den förmåga, varmed jaget igenkänner sitt eget väsen i och genom alla höljen. Urskillningen avser tillvarons dualitet, jaget och dess höljen, och är det medel, varmed de båda hålls isär under frigörelseprocessen. Intuitionen avser enheten och är jagets förmåga att få kontakt med andra jag och är inte en förmåga, varmed höljet kontaktas. Därav dess sällsynthet i denna tid beroende på jagets intensiva individualisering och identifiering med höljena. Allteftersom luktsinnet i högre världar utvecklas, leder det till allt finare distinktioner, tills jaget genom höljet slutligen leds till insikten om sin egen natur.

³⁹5. *Lukten* är den förmåga av skarp förnimmelse som till sist för monaden tillbaka till dess (LA: solsystemiska) ursprung i värld 43. Monaden har odlat en förnimmelse av att vara skild (LA: från sina höljen), som vållat den ett gudomligt missnöje, en förmåga att göra jämförelser. Den har utvecklat de fyra andra sinnen och brukar dem. Nu kommer förmågan att känna igen vibrationerna från (LA: det solsystemiska) hemmet. Detta är den andliga motsvarigheten till den förmåga däggdjur och fåglar har att finna vägen hem. Detta är uppfångandet av (självets =) monadkedjans 43-atoms vibrationer.

⁴⁰Studiet av detta ämne väcker till insikt om det berörda tankeområdets oerhörda omfattning – människomonadens hela evolution (LA: inom solsystemet). Likväl är det här liksom annorstädes möjligt att endast framhålla vissa ideer, som kan tjäna till grundval för framtida släktleds mentala verksamhet. Också följande tre fakta måste medtagas, när ämnet begrundas:

⁴¹1. Att sinnen avhandlas i denna första avdelning av CF beror på att de avser (den materiella formen =) inkarnationshöljena. I sträng mening är de fem sinnen de kontaktmedel monaden byggt upp, när den varit centrad i eterhöljet (LA: i djurriket och människorikets tredje rotas), och som i organismen kommer till uttryck i de organ, nerv- och hjärncentra som den exoteriska vetenskapen beskriver.

⁴²2. Att dessa sinnen, vad den nuvarande manifestationen anbelangar, är fokuserade i emotionelhöljet och därför stimuleras huvudsakligen av solarplexuscentret – det huvudsakliga centret i det hölje som är det impulsivande för merparten av mänskligheten för närvarande.

⁴³3. Att när andratriaden börjar aktiveras och monaden övergår till de högre centren (LA: är mer stadigvarande i mentalhöljets centra och någon gång gör ett flyktigt besök i kausalhöljets

lägsta centrum), sinnena i mentalhöljets centra börjar göra sig gällande och människan blir självmedveten i detta hölje. Övergången från förstatriaden till andratriaden, i första hand kausalhöljet, har en intressant spegling i eterhöljet, nämligen i övergången från centren under diafragman till dem ovanför diafragman. Liksom solsystemvärldarna är indelade i tre lägre (47–49) och fyra högre (43–46), så har eterhöljet huvudsakligen tre lägre centra – bas-, sakral- och solarplexuscentren – och fyra högre – hjärt-, strup-, pann- och hjässcentren.

⁴⁴Centren och sinnena påverkar varandra på sätt som motsvarar de sju solsystemvärldarna. Centrens aktivering och uppvaknande är en process i tre steg:

⁴⁵1. Aktiveringen av eterhöljets centra fram till aspirantskapets stadium. Denna sker parallellt med sinnenas ökande bruk i jagets identifiering med sina höljen.

⁴⁶2. Uppvaknandet i emotionalhöljet och dettas centras gradvis ökande aktivitet på aspirantskapets stadium och fram till första initiationen. Detta sker parallellt med sinnenas oerhört intensiva bruk för urskillning mellan jaget och dess höljen. (LA: De tre huvudsakliga metoderna för denna urskillning är själviakttagelse, icke-identifiering och själverinring.)

⁴⁷3. Uppvaknandet i mental- och kausalhöljerna och dessas centras och sinnens gradvis ökande aktivitet. Effekten därav blir att jaget alltmer identifierar sig med självmedvetenheten, senare gruppmedvetenheten i självmedvetenheten, och samtidigt avsäger sig identifieringen med höljerna.

⁴⁸Medvetenhetsutvecklingen i andrajagets höljen, 46-höljet och 45-höljet, pågår delvis samtidigt med den i förstajagets höljen. När emotionalhöljets centra och sinnen fulländas, börjar 46-höljets motsvarande centra och sinnen att bildas och fungera, så att det till sist uppstår en vibrationernas växelverkan mellan de båda höljerna och andratriadens kraft avgjort kan göra sig gällande hos förstajaget via emotionalhöljet. När mentalhöljets centra integreras med kausalhöljets, bildas 45-höljets centra och begynner sin aktivitet med en kraftutveckling, som visar sig i förstajagets alla höljen, framför allt såsom obetvinglig verksamhetslust och vilja till förverkligande i fysiska världen.

⁴⁹Medvetenhetsutvecklingen är också en energiprocess, som kan beskrivas med följande fakta:

⁵⁰1. Höljernas inneboende energi aktiveras. Denna process pågår i eter-, emotional- och mentalhöljerna, först sakta, sedan snabbare och slutligen samtidigt och syntetiserande.

⁵¹2. Alla höljets centra aktiveras nedifrån upp, tills de alla är satta i ömsesidig förbindelse och samordnade (LA: rättare sagt är de fyra högre överordnade och de tre lägre underordnade) i den ordning som bestäms av individens departementstillhörighet.

⁵²3. Centren är sinsemellan förbundna genom krafttrianglar och bildar sålunda trekraftssystem.

⁵³4. Centren når detta tillstånd av fulländning, när viljeaspekten, i synnerhet den hos 45-medvetenheten, tar allt större kontroll. De förenande trianglarna frambringas av kausalmentalenergin, medan den förenade idémentalit-prana-energin håller höljet och centren samman i deras bestämda struktur och ordning.

⁵⁴5. Också planetväsendet har sina sju centra bestående av själv- och gruppmedvetna evolutionsmonader, alltså med åtminstone aktiv 46-medvetenhet. Dessa centra består följaktligen av kosmisk eterisk materia (43–46). I en ännu större skala kan man med uttrycket ”planethärskares sju centra” mena planetkedjans (sjuklotets) sju klot med ingående kollektiv av involutions- och evolutionsmonader.

⁵⁵6. De sju planethärskarna kan betraktas såsom varande i kosmisk grovfysisk inkarnation genom sin manifestation genom en planet med dess fyra naturriken i världarna 47–49. Också är vår planethärskare i systemisk fysisk-eterisk inkarnation (49:1-4), ehuru icke i solsystemisk grovfysisk (49:5-7), har alltså samma eterhölje som han hade när han anlände till vår Jord för nära 22 miljoner år sedan. I dessa förhållanden ligger skördemässiga orsaker dolda.

⁵⁶7. Allteftersom de planetariska och solsystemiska centren är aktiva eller passiva, befinner sig motsvarande klotsystem i en aktivitets- eller passivitetsperiod.

3.10 Centren och initiationerna

¹Allteftersom individens medvetenhetsutveckling fortskrider, väcks höljescentren ur ett tillstånd av relativ tröghet och når gradvis allt högre energinivåer. De roterar i början mycket långsamt men efterhand allt snabbare. Sedan inträder en dubbel rotation: både periferin och de inre hjulen snurrar. Centren i ett lägre slags hölje förvärvar ytterligare en rörelse (LA: som AAB genomgående men delvis oegentligt kallar "fyrdimensional"), när de inrätas med centren i närmast högre hölje. Denna inrättning erhålls genom initiation.

²När lärjungen skall genomgå initiation, är alla centren aktiva och har de tre lägre (som motsvarar förstajaget) börjat överföra sin energi till de fyra högre. De lägre centren visar tydligt en dubbel rotation, och i de högre börjar en liknande. Genom invigningsstavens anbringande vid initiationsriten erhålls med centren vissa resultat, vilka kan anges såsom följer:

³1. Idémentaliten leds till det centrum som är föremål för särskild uppmärksamhet. Detta skiljer sig efter det departement initianden tillhör, det särskilda arbete han åtagit sig (LA:) och den initiation han skall genomgå.

⁴2. Centret får sin aktivitet intensifierad, utvecklingshastighet ökad, och vissa av de centrala bladen ("ekrarna", om centret liknas vid ett hjul) fås att stråla aktivare. Dessa blad är nära förbundna med triadenheternas olika spiraler. Genom att bladen stimuleras aktiveras en eller flera av motsvarande spiraler i förstatriadens tre enheter. Efter tredje initiationen sker en motsvarande aktivering av andratriaden, vilket leder till att 46-höljet samordnas och den lägre polariseringen överflyttas till den högre. (HTLs kommentar: Polarisering = monadens centrande.)

⁵3. Genom att invigningsstaven anbringas trefaldigas nedflödet av kraft från andratriaden till förstatriaden. Hur denna kraft därvid riktas, beror på om de centra, som är föremål för uppmärksamhet, stimulans och aktivering, är eterhöljets, emotionalhöljets eller mental- och kausalhöljens centra vid respektive första, andra och tredje initiationen. Vid de två första initiationerna är det chefen för planethierarkins andra departement, världsläraren, som initierar, vid tredje initiationen och högre är planethärskaren själv "den ende invigaren". Vid första och andra initiationen riktas andratriadenergin till att vitalisera hjärt- och strupcentren, vilket medför att individens förmåga att syntetisera de lägre centrens energier starkt ökas. När planethärskaren anbringar sin invigningsstav, sker kraftflödet från tredjetriaden, och även om hjärt- och strupcentrens aktivitet ökas till gensvar på detta, riktas kraften huvudsakligen till sju centra i huvudet och slutligen (LA: vid femte initiationen) till hjässcentret, som syntetiserar alla de underordnade centren i huvudet.

⁶4. Vid initiation ökas centrens vibrationskapacitet och kraft, vilket ger resultat också i den invigdes utåtriktade liv: 1) Höljerna förfinas och blir känsligare, vilket i början kan medföra mycket lidande för den invigde men som ger en förmåga att nå kontakt med andra, vilken vida uppväger den tillfälliga smärtan. 2) Den psykiska förmågan ökar, vilket återigen kan medföra tillfälligt obehag (HTLs kommentar: medvetenhet om andras dumma tankar – de skulle "sjunka genom jorden" om de visste) men som med tiden leder till insikt om alla jags medvetenhetsgemenskap, vilket är målet för strävan. 3) Genom att idémentaliten gradvis stiger och går den rätta vägen genom centren genomborras det eteriska nätet. Detta medför en medvetenhetskontinuitet, som möjliggör för den invigde att medvetet använda tiden såsom en evolutionsfaktor. 4) Den invigde lär sig allt mera om vibrationslagen såsom en sida av byggandets lag. Han lär sig att medvetet bygga, handha mentalmaterien för främjandet av planetregeringens planer, att tillämpa lagen i mentalvärlden och därigenom påverka fysiska världen. Rörelsen inom solsystemet (43–49, kosmiska fysiska världen) har sitt kosmiska ursprung i kosmiska kausal-mentalvärlden (29–35), och motsvarande förhållande gäller i människans världar (47–49) – en viktig esoterisk sanning, som förtjänar att noga begrundas. Vid initiationen, i det ögonblick invigningsstaven anbringas, inser initianden medvetet innebörden av attraktionens lag i formbyggandet och i syntesen av de tre triadernas energier. Hans makt och fortsatta framåtskridande beror av hans förmåga att minnas denna insikt och att själv tillämpa lagen.

⁷5. Med staven väcks idémentaliten och riktas dess stigande rörelse. Idémentaliten och mentalenergin riktas med staven längs vissa vägar, i trianglar. Det finns en elektromagnetisk grund till att varje initiand, som ställs inför invigaren, på var sida beledsagas av två faddrar, lägst 45-jag. De tre bildar en trekraft, som möjliggör arbetet. Stavens kraft är oerhörd, och ensam skulle initianden icke kunna mottaga den utan att allvarligt skadas, men när han får ingå i en trekraft med sina två faddrar, är han trygg. Faddrarna bildar två elektromagnetiska poler och mottar först kraften från staven, varpå de överför den till initianden.

⁸Det är invigningsstavarnas uppgift, när de handhas av invigaren, att överföra elektromagnetisk kraft från högre atomslag och vid de högre initiationerna (sjätte och sjunde) från kosmiska källor via solsystemregeringen. Det finns dylika stavar av tre grader inom vårt solsystem, stavar av två grader inom vår planet. Den av första graden används vid de två första initiationerna. Den av andra graden heter ”den flammande diamanten” och används av planethärskaren vid de högre initiationerna. Den innehåller den energi som utstrålar kunskapen om verkligheten och livet eller visdomsreligionen. Den medfördes av vår planethärskare, när han anlände från planeten Venus för att grunda vår planetregering och planethierarki för nära 22 miljoner år sedan. Solhärskaren brukar en stav av tredje graden, som han fått sig anförtrodd av Sirius’ solhärskare. Den använder han vid initiation av planethärskare. När han inte använder den, hålls den i förvar av den främsta gruppen skördelagvaktare i vårt solsystem.

⁹Det är inte nödvändigt för oss att veta några närmare detaljer om invigningsstavarna, utom det som kan ge oss fördjupad förståelse av faktum att allt i såväl det stora som det lilla, makrokosmos som mikrokosmos, sker i enlighet med oföränderliga lagar. Att ämnet här alls dryftas, beror på att man bör förstå att initiators användning av staven vid initiationen är en nödvändig faktor i de högre höljescentrens rätta aktivering.

HUSHÅLLNINGENS LAG

3.11 Dess verkan i materien

¹Hushållningens lag är den lag som styr manifestationens materieaspekt och den lag som kännetecknar solsystemregeringens tredje departements arbete liksom de väsendens arbete som utför detta departements vilja.

²Vart och ett av de tre solsystemiska departementen utmärks av sitt eget verksamhets sätt, och hushållningens lag är det sätt att fördela materien som kännetecknar tredje departementet. De två första departementen styres av andra lagar och uppvisar därför andra verksamhets sätt, varom mera strax.

³Hushållningens lag styr atomernas och molekylernas spridning, fördelning, vibrationsrytm, oenhetlighet, kvalitet och inneboende rotationsrörelse. Denna lag förmår alltid materien att följa minsta motståndets väg och är grunden till atommateriens separativa verkan.

⁴Andra solsystemiska departementet, medvetenhetsaspektens departement, styres av attraktionens lag. De väsen, som tillhör detta departement, leds i sina verksamheter till att anpassa materien till den inneboende medvetenhetens bruk. Detta deras arbete resulterar i sammanhållning, bildandet av olika slags aggregat av atomer och molekyler liksom former och höljen därav. Denna attraktion alstras av det högre slags medvetenhet som innebor i de högre materieformer, till vilka de lägre materieformerna attraheras. Attraktionen visar sig i förbindelse, formbyggande, formens anpassning till högre slags vibrationer, gruppenhetens relativa enhetlighet och cyklisk spiräl rörelse. Minsta motståndets lag gäller inte för medvetenhetsaspekten. I stället gäller den högre medvetenhetens dragningskraft i formbyggandet och formens anpassning till det högres behov. Häri ligger förklaringen till lidandet och motståndet i världen. Lidandet beror endast på motståndet mot medvetenhetsutvecklingen. Det är ett nödvändigt ont på lägre stadier men övervinns av individen när han övervinner detta motstånd, vilket han måste göra för att nå högre i evolutionsprocessen.

⁵Första solsystemiska departementet, viljeaspektens, kraftaspektens departement, styres av syntesens lag. De väsen, som tillhör detta departement, styres i sina verksamheter av den framtvingna enhetens och väsentliga enhetlighetens lag. Det är den lag som till sist gör sig gällande, sedan materieaspekten anpassat sig till medvetenhetsaspekten (LA: förstajaget lärt sig lyda andrajaget). Den styr monadkollektivens uppgående i allt större enheter och till sist med solsystemväsendet. Den yttrar sig i frigörelse från och eliminering av det lägre (former, höljen), enhetlighet och väsendets enhet, framåtgående rörelse.

⁶Var och en av de tre kosmiska lagarna är alltså uttryck för kosmiska kollektivväsens arbetsätt.

⁷Hushållningens lag är den lag som ligger bakom det som teologerna felaktigt kallat ”syndafallet”, vilket i verkligheten är involverings- och involutionsprocesserna, högre materias sammansättning till lägre. Involveringsprocessen ledde till materiens sjufaldiga differentiering i solsystemet. Liksom attraktionens lag lett till medvetenhetens sjufaldiga differentiering hos monaderna och syntesens lag medför samma monaders sjufaldiga fullkomnande, så finns intressanta samband mellan de sju solsystemvärldarna (43–49) eller sju solsystemiska (sju lägsta) atomslagen, de sju planetväsendena och de sju kärlek–visdomsegenskaper som frambringas av de kosmiska väsendena, planetväsendena, genom kunskap medelst materia.

⁸Hushållningens lag har flera underordnade lagar, som styr dess verkan i de olika materie-slagen. Denna lag sätts i verket av de ljud som solhärskaren uttalar. Det heliga ordet, det av skaparen yttrade ordet, finns i olika former, och ehuru det i verkligheten är ett enda ord, består det av flera stavelser, vilka var för sig är maktord, som när de uttalas får olika effekter.

⁹Det stora ord, som ljuder under solsystemets hela livslängd, är AUM. Envar av de tre i ordet ingående bokstäverna står för första bokstaven av ett annat ord.

¹⁰Tredje solsystemdepartementets och materieaspektens ord består av fem bokstäver. Därav talet fem för intelligensen och den mänskliga evolutionens fem världar. Rätt uttalade på rätt ton ger dessa fem bokstäver nyckeln till materiens inre och även dess styrning, en styrning som bygger på den rätta tolkningen av hushållningens lag.

¹¹Ett annat ord, bestående av sju bokstäver, en för envar av de sju planethärskarna, är medvetenhetsaspektens, den formbyggande aspektens, och andra solsystemdepartementets ord. Med dess riktiga, fullständiga eller ofullständiga ljudande byggs former och anpassas de till medvetenhetens behov. Attraktionslagen kommer till uttryck i handhavandet av materien och dess forande till höljen för medvetenhetens bruk.

¹²Ett tredje ord läggs till de två andra och fullbordar därigenom solhärskarens ord. Detta tredje ord består av nio bokstäver. Det fullständiga ordet för detta solsystem är alltså sammansatt av $(5+7+9=)$ 21 bokstäver betecknande 21 ljud. (LA: ett tal som ger inte bara 1 och 2 utan även $2+1=3$, angivande de tre aspekterna och huvuddepartementen.) De slutgiltiga nio ljuden åstadkommer syntesen och monadens frigörelse från sina höljen. Initiationerna, vilka är monadens stegvis genomförda frigörelse från höljen, är också nio till antalet. KOV 1.37.2

¹³När monaden fullkomnat hörselsinnet i alla solsystemets världar, vilket den gör med rätt förståelse av hushållningens lag, kommer den att veta dessa tre stora ord. Monaden kommer då att yttra dem i sin egen rätta tonart och så förena sitt eget ljud med hela solsystemets vibration. Den kommer därmed att inse sin väsensgemenskap med dem som yttrar dessa ord. När monaden yttrar materieaspektens ord, ser den alla former och höljen såsom medvetenhetens tillfälliga redskap och frigör sig från dem. När den ljuder medvetenhetsaspektens ord, urskiljer den sitt eget väsens ton från gruppernas toner och vet sig vara allvetande (LA: i solsystemvärldarna, 43–49). När den till sist frambringar viljeaspektens ord, inser den sig vara ren vilja, som övervunnit både (lägre slags) materia och (lägre slags) medvetenhet, och inser sig vara ett oförlorbart jag i ett ofantligt mycket större jag. Ettvart stadium av de tre innebär relativ fullkomning genom tillämpning av hithörande lag: först materiens lag, sedan gruppernas lag och sist frigörelsens lag.

3.12 De underordnade lagarna

¹De lagar, som är underordnade hushållningens lag, är till antalet fyra och styr de fyra lägre av ett sjutal:

²1. *Vibrationslagen* anger i varje värld materiens grundton. Genom kunskap om denna lag kan man styra varje världs materia i dess sju underavdelningar (LA: atomslaget och de sex molekylarslagen).

³2. *Anpassningslagen* härskar över varje atoms i varje värld rotationsrörelse.

⁴3. *Repulsionslagen* styr det förhållande mellan atomerna som medför att de inte binds till varandra och är fullständigt fria från varandra. Den håller dem också i rotation på bestämda avstånd från det klot de repelleras av.

⁵4. *Friktionslagen* styr varje atoms värme, utstrålning och effekten av denna utstrålning på varje annan atom.

⁶Varje atom kan studeras i fyra avseenden och styres av alla de fyra ovan angivna lagarna. Den vibrerar i en viss frekvens, roterar med en viss hastighet, påverkar och påverkas av omgivande atomer och bidrar med sin energi till helheten.

⁷Dessa allmänna regler för atomer kan utsträckas till att gälla alla klot inom solsystemet och även till detta självt såsom en atom i kosmos betraktat.

⁸Alla dessa klot från atomen till atomvärlden och solsystemet utvecklas enligt dessa regler och styres alla av hushållningens lag.

⁹Hushållningens lag är en av de lagar de invigda måste kunna fulländat tillämpa, innan de kan nå befrielse. De måste lära sig att handha materien och arbeta med materiens energi enligt denna lag. Monaderna måste lagenligt använda materien och energin för att frigöra sig från sina höljen i solsystemet och förverkliga solhärskarens avsikt i evolutionsprocessen. MV 1.38.16

Ovanstående text utgör avdelning 3 av boken *Kosmisk intelligens och dess manifestation i solsystemet, planeterna och människan*, en av Lars Adelskogh gjord hylozoisk (pytagoreisk) parafra av och kommentar till *A Treatise on Cosmic Fire* av Alice A. Bailey och D.K.